

jaren in Tilburg - er bleef toch nog een volle boekenkast en spoedig vulden zich stoelzittingen en tafels met paperassen - een vredige periode in Jan Willems leven. Moeilijk werd het voor hem na de dood van zijn lieve, altijd zo opgewekte, dappere vrouw die hij met zoveel toewijding heeft mogen bijstaan. Zijn kinderen, die zich belangrijke posities veroverden en vele malen over de grenzen van ons land wegvlogen om steeds via De Duynsberg in Tilburg huiswaarts te keren, waren altijd zijn trots en zijn vreugde. Veel ging hij niet meer weg, de laatste jaren van zijn leven. Ja, een enkele maal - tot zijn grote genoegen - met zijn oudste zoon op reis naar het hoge noorden van Nederland, het land der vaad'ren, om daar wat rond te kijken. En ettelijke keren per jaar op en neer naar zijn goede Rotterdam, Hillegersberg, de Dorpsstraat in, langs het postkantoor het pad naar de ingang van het kerkhof aan de voet van de Hillegondakerk en bij de kasteelruïne. Wat bloemen leggen op het familiegraf, Jets laatste rustplaats. Nu ook die van Jan Willem zelf, letterkundige, een man 'polytropos' zou Homerus zeggen: veelzijdig. Een avontuurlijke geest met een rijke fantasie, en vooral - een nobel vriend, onvergetelijk.